

РОДЪТ КОНДУЗОВИ - ОТ МАЛА АЗИЯ ДО ОРЕШИНО

По разказ на Петя Чакърова, 92 г.

Димитър Кондузов

Георги и Маринка Кондузови били бежанци от Мала Азия, с. Чаталмене. Тръгнали през далечната 1914 г. за Нова България от турското пристанище Бандърма с параход „България“. Оставили кошарите пълни с добитък, приведени от зърно класове, собствената си покъщнина. Взели кой каквото може да носи в двете си ръце, като някои успели да сложат единствено малко хляб за из път. Всички те бягали, защото били тормозени, заплашвани и ограбвани както от турските власти, така и от черкезите. По пътя към пристанището, въпреки турската стража, колоната от хора често била нападана. Дърпали нанизите от жените, претърсвали мъжете за пари. Поради лошата хигиена и липсата на достатъчно храна по пътя умрели невинни бебета, малки дечица, родилки и възрастни хора. В този ужас достигането до Бандърма било като изкупление за всичките им жертви.

Стъпвайки на парахода, голяма радост изпълнила хората. Морето почервенияло от хвърлените във водата фесове. Писнали гайди. Изневиделица, докато пътували към българска земя, някой от пътниците извикал: „Корабът потъва, изхвърляйте товара!“. И така те пристигнали живи до Дедеагач, но с почти нищо в себе си. Георги и Маринка дошли в с. Козлуджа (дн. Орешино), Ивайловградско.

Имали пет деца – Димитър, Георги, Мара, Кера и Калина. Димитър остава до смъртта си в с. Орешино. Георги се заселва в Люляково. Калина се омъжва в с. Белополяне. Мара в Димитровград. Кера в Орешино. Димитър Кондузов има четирима сина – Георги, Петко, Христо и Вълчо. Моят праядо Георги е най-големият син на Димитър и Стойка Кондузови.